

אופק מלאכותי

פרק מתוך רומאן

אמנון נבות

1.1 הנהירה של אנשי אקדח אל מחוזות לא ידועים (זאת אומרת לא ברורים) של המערב היא ששברה את קוד החוקים החמור של מדינות ארה"ב והיא היא שיצרה במקום את קודכס החוקים החמור של הטכסס ריינג'רס הכתובים בספרי ביל קארטר סגן ראש המארשאלים הפדראליים של טכסס לאמור: לריינג'ר אסורה האהבה! ואין זאת אומרת שהחוקים כתובים בספרים של המערב הפרוע על ביל קארטר, בוק ג'ונס והמשכס במארשלים הפדראליים של המושבה (4.1) ואלה הם המארשאלים הפדראליים של המושבה: מייג'ר גרשון גרייף וקפטיין שחר וויס, מארשאלים פדראליים, אנשי אקדח, טייסי קרב הפצצה, כנף המפציצים האסטרטגיים בי 52 של השיכון. 1.2 וזה מה שכתוב בספר החוקים של הטכסס ריינג'רס לאמור: אחד, צריך לשלוף בפחות מעשירית (1/10) שנייה. שתיים, לא יורים בגב רק בלילה מותר (בגלל) שכלילה אין הבדל בין הגב ובין המיקדימה ההבדלים מטושטשים. שלוש, את כוכב המארשאל הפדראלי ואת דרגת המייג'ר (של טייסת מפציצי הבי-52) מסתירים מהצד הפנימי של המעיל, וזה כתנאי שזה מעיל טייסים זאת אומרת בד בחוץ ופרווה במיכיפנים. ארבע, כלילה טסים תמיד בטיסת מכשירים (1.3). ואלה הם החוקים של טיסת מכשירים: אחד, טסים לפי אופק מלאכותי. שניים, לפי הראדאר. שלוש, לא מחמשים את הפצצות ואת הטילים הבאליסטיים הבין-יבשתיים אלא רק לפי פקודה מטריבון העם (הטריבון האמיתי של העם זה כן-גוריון ולא אפריים). ארבע, לא מפחדים כי המוות זה דבר פשוט ומהר. חמש, לטכסס ריינג'רס ולטייסי בי-52 של הפיקוד האיסטרטגי של השיכון של הטריבון אסורה האהבה וזה משתי סיבות: אחד, בגלל שבכנות יש בגידה בדם. שתיים, אהבה זאת אומרת תמיד ילדים וילדים זאת אומרת שנקרע ונאכל כל המיכיפנים של הגוף כאילו מכניסים רימון קטן מאוד לתוך הגוף שלה וזה גדל ממכיפנים ואוכל את תוך הגוף שלה תוך כדי כשהוא גדל ובגלל זה. מוות על חשבון חיים להיפך, חיים על חשבון מוות. ואת זה אי-אפשר להשוות לטיסת מכשירים במפציץ באליסטי בין-יבשתי מטיפוס בי 52. הגובה חמישים ושישה אלף רגל. כיוון הרוח: חמש שתיים שבע אפס שלוש. מקום: צפון-מערבית למושבה. ארבע מנועים. סחב: שישים ושמונה אלף פאונד (ביטאון חיל האוויר 89 (9)), מצב: גלישה בזווית המוות של המפציצים. הנווט יושב מהגב של הטייס (וזאת אומרת) שהטייס יושב במילפנים של הנווט. שם הטייס: (4.1) מייג'ר ומארשאל פדראלי גרשון גרייף. נווט: קפטיין שחר וויס. מחשב המטוס: מתוצרת פיליפס עם שמונה-עשרה מנורות. מגפי טיסה לפי מעיל טייסים זאת אומרת פרווה במיכיפנים ובד במיבחון. מצב כללי: נקודת הקיפאון של המנועים וזאת אומרת גלישה קבועה בזווית המוות של המפציצים וזאת אומרת זווית כזאת שאי אפשר לצאת ממנה בצלילה. הטייס, זאת אומרת מייג'ר גרשון גרייף, סוגר את מכשיר הקשר כי הוא עבר את הקו האדום של לא חוזרים וצריך לחמש את הפצצות ולכתוב את אורות תא-הטייס. ואלה הם החוקים: אחד, החלטה נחושה. שתיים: קור רוח של אקדוחן. שלוש, שעון הזרחה עליו מונים את השניות עד הלחיצה על כפתור השיחרור של הטילים הבין-יבשתיים. (הם דואים באוויר, המנוע שלהם מופעל והם עוברים את המפציץ בטיסה ישרה וממשיכים הלאה, ונעלמים בחושך של טיסת מכשירים. הם עולים על מסך הראדאר) 1.4 קסדת-קרב של טייסים עם מכשיר חמצן מסתירה

ומטשטשת את הפצעים שלא עוברים מהלחיים אל אזור השפתיים וההכרל זה הכרל הכעת הנחישות כי פצעים באזור השפתיים באים מבעיות עיכול או מנשיכת שפתיים של זה שמראה עליו את האופי של זה שכובש את כעסו וסבלני ונוקשה ולא עונה על התגרות. אבל פצעים על הפנים זאת אומרת המוגלה שלא יצאה החוצה יוצאת דרך הפנים וזה סימן שיש לך מוגלה בגוף ומוגלה בגוף זאת אומרת רעל שלא יוצא החוצה וזו הסיבה לגלישת המוות של מייג'ר ומארשאל פדראלי גרשון גרייף מעל גבעת החמרה שבין השיכון לבין מעברת רמת-עמידר ומה שמסמן את המעבר זה מעבר ממקום ישן למקום מתיישן ומדיף ריח של קור (זאת אומרת עשן של תנורי נפט) שתן זורע. המפציץ הכבד טס שחור וכבד בין בתים מואפלים מעץ שחור ופח חלוד. ומייג'ר גרשון גרייף הקפיא את פניו וכירסם את שפתיו קודם ההחלטה הסופית והחתוכה בתוקף פקודה סמויה (זאת אומרת סודית) של טריכון העם. (האמיתי). מייג'ר גרשון גרייף פסע בין הבתים הנמוכים (זאת אומרת שתי קומות לכל היותר) ובפיו טעם של חמיצות (כי רק פעילותיות מקולקלת של הקיבה תביא לפצעים באזור השפתיים) כי עלה על דעתו שבכלל צריך לשמור את חצאי הלירות אולי כדי לקנות מגפיי טייסים מחופי פרווה ומישקפי-רוח כי ההיגיון אומר שזה שלב חשוב בדרך אל התקיימות החלום. (1.5) ועכשיו צריך להעמיד זו מול זו שתי עמדות. אחת: טייס קרב במעיל טייסים עם פרווה ומגפי טייסים, ידיו בעומק כיסי מעיל-הטייסים וקו המבט סוקר את האופק בו יופיעו מטוסי הקרב (קטנים, עם חרטום חד, בקצהו ראש סיכה) של הטריכון האוייב (5.3) זה אפריים שאנס את ורדה וגם את שרה שומרי ופשע בטריכון-העם הראשי של הנוער העובד דוד בן-גוריון) שתיים: בלי מעיל טייסים ומגפיים, וזאת אומרת אותם הבגדים הרגילים בחבילות מאמריקה, וריח של שתן זורע נודף מהם, כמו מהמקום הזה. (המקום: מעברת רמת-עמידר) ועם חצי לירה אחת ביד (גונבים מהמחבוא של הכסף של ההורים. המחבוא: האינטרסול של דוד החימום, מאחורי הבויילר). בכל זאת, נחוש מאוד כי ההחלטות הן לא עיניין של טייס מול טייס בשתי עמדות שונות דפק מייג'ר חיל-האוויר ומארשאל פדראלי גרשון גרייף על איזה חלון שנרמה היה לו שזה זה וקול אמר לו (קול של בחורה עיראקית) זה לא כאן. ודלת הבית נפערה וילד לבוש שמלה עם סיכת ביטחון יצא והצביע בדיוק על המקום. גרשון גרייף פסע ברגליים מוכיות מאגרף ביד שטר של חצי לירה זאת אומרת כפתור השיחורור של הפצצות שצריך להחזיק אותו בזווית ישרה לגוף ולהצמיד מבט אל כוונת ההפצצה עד שהצלב נוגע במטרה ולירות את הפצצות. הוא עצר והרים את השעון אל מול עיניו וכיוון את השעון אל נקודת האפס זאת אומרת השעה השתיים עשרה (ובזה עבר על חוקי הטכסס ריינג'רס של טייסי הקרב לאמור: לטכסס ריינג'ר אסור לשקר את הזמן ולטייס קרב-הפצצה יש שני שעונים. אחד בשביל הזמן ואחד בשביל נקודת הקיפאון של המפציצים) ומייג'ר גרשון גרייף דפק על החלון ביד מאוגרפת וקול צרוד אמר לו כבר יוצאים. מתוך הבית יצאה אחת בחורה גבוהה עם חצאית קצרה כמו של בוכות ואמרה לו להראות את הכסף. והיא התכופפה אל השטר ולא נגעה בו (בגלל שגם להם יש חוקים) וחזרה אל הבית והוציאה ממנו ילדה בת שלוש-עשרה אולי שקרכה אליו בפשטות ונגד החוקים אחזה בידו, איפה שהשעון וזה התחיל להיות קרוב למה שקוראים בספרי החוקים של הטריכונאל (למשל, בספר "הימאים" וספר המארשאל הפדראלי ביל קרטור שלא כתובים בו שום חוקים אבל מבינים לפי) אהבה. ומה שצריך עכשיו זה שנאה עזה ובוז קר מתוכו מוציאים החוצה את מיטען הפצצות והטילים. הוא רכן על הגאי המפציץ וכיבה את מכשיר הראדאר ואת מחשב המטוס ודיבר לא ישר אלא כאילו דרך מכשיר הקשר אבל אני צריך אותה, והצביע באצבע מתוך אגרוף קמוץ לכיוון אליו נעלמה הגבוהה ומתוך הבית נשמע קול זה יעלה לך לירה. ומתוך הבית חזרה ויצאה הגבוהה עם השמלה הקצרה והסתכלה בו בעיניים אפורות וצרות כמו של סיני (וזה ההסבר: חצי לירה זה כמו ששופכים בחוץ. לירה זה כמו ששופכים בפנים). אתה מבין את ההבדלים? כן. וזה ההבדל בין לירה וחצי לירה, וזאת אומרת לשפוך בחוץ מלשפוך בפנים: ילדים. ילדים כידוע הורסים את הגוף מהמכיבינים ומגדילים את הקילקולים והשנאה עוד יותר כשהילדים גדלים ואז צועקים עליהם (ילד מפגר. אידיוט. דביל. מפגר!) וזה לא אומר שהילד מפגר ואידיוט ודביל, אלא זה אומר ששונאים אותו, זה הכול. וזה כהשוואה ללשפוך בחוץ. נקי משנאה, נקי מפחד. רחוק. כאילו לא עוברים על ספרי החוקים של הטכסס ריינג'רס וספר החוקים של טייסי ההפצצה וספר החוקים של ממלכת הטריכון לאמור: לריינג'ר אסורה האהבה! (וזה דבר ההתפתחות של ספרי החוקים כתוב בספרים: מתחיל בטכסס ריינג'רס ועובר לקוד החוקים של טייסי הקרב-הפצצה של המושבה וממשיך לאיזורים אחרים וזה כתוב בספר "הימאים") והילדה עזבה את פרק

ידו והוא ידע שהוא לא מרגיש כלום ואמרה לו את החוקים. ראשית: לא שוככים. שנית, זה צריך לקחת דקה וחצי בדיוק. אחרי דקה וחצי אין יותר התחברות. שלישית: מחזיקים כל אחד בקצה של החצי לירה וברגע שזה יוצא אז הוא גם עוזב. רביעית: בלמטה רק. בלמעלה אסור לגעת כי על זה יש תוספת בגלל שקר. חמישית: ברגע שזה יוצאים החוצה אז שניהם ובעיקר הוא צריכים לקפוץ אחורה והיא אוספת את מה שיוצא ורק בכפות הידיים, אבל לא נוגעת בכלל, רק משלבת את כפות הידיים לכמו קערה. שישית: בלי מתחרטים באמצע (וזאת אומרת שאי אפשר להתחרט פתאום ולקחת בחזרה את הכסף) שביעית: הוא צריך לתת עירבון להבטיח את החוקים. (עירבון זה למשל: השעון.) ובשביל להבטיח אז מחזיקים גם את הכסף וגם את השעון. היא נרכנה ונעלמה בחשיכה ואמרה לו בלחש איך קוראים לך שתבוא. ומייג'ר חיל האוויר גרשון גרייף שלבש בחושך את כותפת הדרגה (כותפת הדרגה: שלושה כוכבים וצלב קרס) על-ידי הפיכת המעיל עם הביטנה החוצה והחוץ בכתוך אמר: קוראים לי מייג'ר ביל היקוק. והיא אמרה זה פה, והוא התכופף וזחל דרך שביל שבין פחי סיד לגדר עד לחצי חבית. והיא עלתה על החצי חבית והוא עמד. רגל אחת פשוטה אליו ותחתונים אדומים על רגל אחת על יד הנעל למטה. מייג'ר גרשון גרייף רכן על הגאי המפציץ לפי החוקים (1.6) זאת אומרת להטות את המפציץ בחצי עיגול להקיף את המטרה ולצבור גובה גם לפני הצלילה תוך כדי האטת המפציץ וזה בזמן אמיתי לגמרי זאת אומרת שני שעונים ולא בזמן השקר של בית-הספר לטיסה קרבית של המושבה. הזווית: מאה ושבע-עשרה מעלות. כוונת הפצצה. צלב. צלב קרס. מגן דוד. מגן דוד אדום. והוא לוחץ על כפתור שיחרור הפצצות והטילים גם וזה היה חסר תועלת והכול נזל על ירך רזה ומלוכלכת. עכשיו היא ישבה בכרכיים פשוקות קצת והתנגבה בתחתונים האדומים, אוזחת ביד השניה את החצי לירה והוא החזיק ביד את השעון לפי החוקים. עוד רגע דמם מייג'ר חיל האוויר ומארשאל פדראלי של הטכסס ריינג'רס גרשון גרייף ואני (זאת אומרת קפטיין חיל האוויר ומארשאל פדראלי מטעם טריבון העם ד. בן-גוריון) לחש לו פקודת ניתוק-מגע כמכשיר-הקשר של המפציץ. הוא פנה ללכת, מאיץ את המפציץ אל צלע הוואדי. אבל המפציץ הכבד כמו טייסו זחל מתוך אימוץ המנועים במהלך ניוטראל. מפציץ זה לא דבר יפה כמו מטוסי-הקרב הקטנים של הטריבונים האירובים אבל כבד ומה שחשוב זה לא מה שנראה מהחוץ אלא מה שמסתתר בתוך תא הפצצות והמחשב וההגאים והראדאר כי לא צריך יופי זה מיותר ולא חשוב חשב לעצמו (אמר בליבו) גרשון גרייף ועמד להקיא את ארוחת הערב עד ששככה בעיריה במעיוֹרהו עמד בראש רכון, כי גם לשפוך בחוץ זה כמו מוות ככתוב בספר החוקים האמיתי של הממלכה ולא בספר החוקים המזוהם של אפריים טריבון העם: מערכות ניסוח מאוד בגוף נהרסות כי או שאתה שופך בפנים ואז הילד הורס אחת או שאתה שופך בחוץ ואז אתה נהרס מכימיפנים שתיים ולזה צריך להוסיף את תחושת המיאוס (אחד) ותחושת הכישלון (שתיים) שמעבר למה שמלכים בו את הדמיון (כי הדמיון של ילד מפגר זה דמיון חולה) נחישות הדעת וקור ההחלטה ואי הפחד הפחד ואת הציות לספר החוקים (שלוש). ואת ההפסד ואת הצער (חלק מהצער) (ארבע). וגרשון גרייף הלך לאט חוזר אל תחושת הכישלון שמעבר למה שמלכים בה את הדמיון ונחישות הדעת וקור ההחלטה (שלוש) וגרשון גרייף הלך לאט, כדי להשהות את זמן החזרה הביתה כי באור הדברים נראים הרבה יותר רעים ממה שהם נראים בחושך אבל האור אינו מאיר בבת אחת. קודם-כול קו הפנסים של המושבה ובעיקבותיה עיגולי האור של הפנסים. האור מתוך הצרכניה: חנות הגלנטריה: הקיוסק והמסעדה גב אל גב עם מרפסת פונה אל החוצה שקועה בכוף: והלאה אל הבתים עם המנורות המאירים דרך חלונות והפנסים זאת אומרת פנס אחד בהתחלה של הרחוב פנס שתיים מסמן את סופו. וגרשון גרייף הולך בצידו החשוך של הרחוב והרחוב לא רחוב זה שביל זאת אומרת דרך כבושה בגלגלי העגלה של הפרדות של אבא של גרשון גרייף (כי אבא של גרשון גרייף הוא עגלון). הוא כבר חק מן הפנס שלאורו ראה פעם את ורדה (וזאת אומרת לא בדיוק ורדה, יכול להיות שזו האחות הגדולה של ורדה) עומדת רכונה על ספר, וקוראת בו לאור הפנס (יכול להיות שגידשו אותה מהבית כי היא זונה) והיא גם היתה לכבושה כמו זונה כטח זאת אומרת מכנסיים מקורדרוי ומעיל ארוך של גבר שזה סימן ראשון לזנותיות ושערות בצבע זהב. אבל מייג'ר גרשון גרייף לא התעכב אז והמבט שנתן בה לא היה ארוך יותר מהרף עין של שליפה (1.2) פחות מעשירית שניה מכסימום) ואלה הן הסיבות: ראשית כל אין לזה סיכוי. זאת אומרת לגרשון גרייף אין סיכוי עם בחורה עם שיער בצבע זהב וקו רך מאוד של שפתיים ובזה אפילו הוא (שעבר את מיבחן השקר והאמת של בית-הספר לטיסה קרבית של המושבה) מודה. שנית כל זה מיותר וגורם סבל ושלישית כל אם אוהבים מישוהו באמת לא הורסים אותו

(מבקעים אותו) מבינים בדרך שמעבירים זרע והוא גדול בתוך הגוף שלה והורס כתוכו תאי-גוף עדינים ומכאן עוד צעד אחד אל החוק הכתוב בספר החוקים של הטכסס ריינג'רס לאמור: לריינג'רס אסורה אהבה. ומכאן לחוקים של ה"ימאים" שזה כמוכן לא ימאים זה חכורה סודית שנלחמה בכריטים על קוממיות הממלכה היא ממלכת טריבון העם ד. בן-גוריון לפני עוד שקמה המדינה ולפני המעברה. וצריך לקבוע שמייג'ר חיל האוויר גרשון גרייף עבר על החוקים ובגלל זה (3.0 1.7) שגרשון גרייף, מייג'ר וילד מפגר תשים את האקדח בבקשה פה על שולחן הטריבונאל אתה עומד עכשיו לרשות בתי הדין של הממלכה למשפט צבאי (3.3) וזה המשפט שערכו לדליה מה"ימאים" ואלעזר בן-יאיר שהאהבה קילקלה את כילכול מעשיו לפי החוקים לאמור: לא מתקבל על הדעת שככה נהפך בו ליכו של האוברשטורמפיהרר הנאצי היינץ שולץ אשר יבוא אל דליה מה"ימאים" התפושה בידו זאת אומרת בידי עושי דברו. אלעזר בן-יאיר מה"ימאים" תן תודה והתוודה באופן מוחלט כי על כן נשבעת ודבר השבועה הזה אשר על דרכינו המזוהרות מזוהמת אהבה אות ומופת יהיו ללוחמי הממלכה הזאת הנולדת מתוך דם (והדם): דמנו דם ימאים בני "בר גיורא" אחים למחחרות הלוחמות בפולש הבריטי ועושה דברו הנאצי ומשרתיהם הערביאים אשר על מזימות אוהלי קידר (לבוא על בנותינו לילה) ועל זאת אלעזר בן-יאיר תן תודה והתוודה מייד למה הרגת את האוברשטורמפיהרר הנאצי היינץ שולץ אשר נהפך בו ליכו לאהבת דליה ואל העיניין וכליכו חשב מפקד ה"ימאים" הוא אברהם בן זאב לאמור: יודע אני את התשובה כי חוק הוא לנו לימאים לאמור: מפקד יודע נפש פיקודו, אך צריך הוא להתוודות כדי שינצח דבר אהבת המולדת הקדושה ודבר העיניין המשותף את רצון הלב הקטן שאין לו מקום בשעתה של הולדת ממלכה מתוך אמה אדמה והיא עוד מְדַמָּת ואלעזר בן-יאיר גיבור הימאים אשר גר מאוד על אויבי המדינה כרע על כרכיו וכלהבת עיניו עבר דבר תקומת-המדינה היא הממלכה אשר עליה יופקד טריבון העם והוא התוודה כי לא טובת הממלכה היתה אל מול עיניו ובתוך הדברים שהובילו אותו לירות את היריה הקובעת שרוצצה את חזונו של אוברשטורמפיהרר היינץ שולץ אלא דבר אהבתו לדליה היא שעשתה את נקמתו על העינויים הקשים אשר עינו אותה כטרם נהפך בהם ליכס לאהבה אותה (אחד) ועל דבר מעשה המירבעת שהרכיעו אותה (שתיים). רע עשית. פסק אברהם בן-זאב כי קילקלת בעיניין הכללי ועונש אטיל עליך. כי במיפקדה תשב ובקרבות לא תשתתף. כה דיברתי אלעזר בן-יאיר. (בחלבי ובדמי את הבעירה אשלם צעק אלעזר בן-יאיר לפני מפקדו אבל מפקדו דמם) ואתם השופטים אשר על דבר החוק בממלכה הוא אשם מלפנינו. צעק הקטיגור הגדול והראה באצבע על מייג'ר גרשון גרייף. לא הוא אשם כי אם צועה זונה. אמר הסניגור. להוריד לו את דרגת המייג'ר אמר בשנאה סגן השופט הגדול לממלכת ישראל והטריבונים רכות המכובדים. פתח ואמר הסניגור ונוסף באצבע אחת לעבר השופטים המכובדים. שופטים מכובדים וגם חשודים. מאשימים אותו בהרעלת בנות ישראל בזרע מסואב של מפגר אמר הקטיגור בשנאה חוץ מזה שהוא גם בוגד. מי הנאשם? שאל השופט הראשון של הטריבונאל. לא אייכמן. לא היטלר. מייג'ר חיל האוויר גרשון גרייף. מארשאל פדראלי, בוגר בית הספר לטיסה קרבית ומפגר (אמר פקיד בית-המשפט) וזה דבר כתב-האישום: אחד: אשר עבר על דבר החוקים של הטכסס ריינג'רס לאמור: לריינג'ר אסורה האהבה. שתיים: אשר בא להזרוע זרע של מפגר. שלוש: אשר שיקר בזמן אמיחי אחרי אשר עבר את מיבחן השקר והאמת של השעונים בבית-הספר לטיסה קרבית ולטיסת מכשירים וכזה עבר על חוק נקודת-הקיפאון של זמן-המועים. ארבע. אשר בגד בממלכת הטריבון הקדוש זה אפריים טריבון העם. האם הניח הנאשם את אקדחו על שולחן הטריבונאל? התעניין השופט. כבודו. אמר הסניגור. מייג'ר גרשון גרייף הוא טכסס ריינג'ר. זה נכון. אמר הקאטיגור אבל לטכסס ריינג'ר אסורה האהבה. והוא פנה אל גרשון גרייף לאמור: האם הנאשם יודע מהו הסעיף הראשון בפנקס החוקים של הטכסס ריינג'רס? ומייג'ר גרשון גרייף אמר כן. יגיד נא מה כתוב, ויגיד בעל פה ובקול רם כדי שישמעו שופטיך. שלריינג'ר אסורה האהבה. רכות השופטים הגדולים אשר על מילאת ואשר על ספר החוקים של הממלכה (אמר הסניגור), לפי הרשומות שבידי אין האיש הזה העומד לפניכם בדין כי ראשית-כול הוא לא יכול לאהוב הוא מפגר. שנית-כל הילדה שאת דמה זיהם אז דמה כבר מזוהם לגמרי כי היא מהמעברה, שלישית-כול הוא לא זרע בתוכה את זרע הפורענות את זרע הפורענות אספה ביד. רביעית-כול, לא אשה לא פילגש בגבעה לא אשת חזנונים כי אם נערה סוטה. תקדימים משפטיים! אמר השופט הגדול והקטיגור אמר מיקרה אלעזר בן-יאיר אשר על הימאים וכתוב בספר "הימים במיצע מוות" ובו יסופר על מזרק זרע המוות אשר הוא (3.4) זרעו של

אוכרשטורמפיהרר היינץ שולץ אשר בא לטמא את דם בנותינו ולהזריע בתוכן את הזרע אשר יביא את משיח הרייך הרביעי. אבל אי-אפשר להשוות כי (אל"ף) אלעזר בן-יאיר מה"מאים" אשר ירה בקולונל היינץ שולץ כי טימא דם אהובתו דליה גיבור וגרשון גרייף זה בכלל מפגר. (בי"ח) חוקי הימאים הם לו אות ומופת ולא פנקס החוקים של הטכסס ריינג'רס. (גימ"ל) מזרעו אשר בא אל תוכה של דליה מה"מאים" קמה המדינה מתבוססת בדם הווסת ומה יוליך אני שואל מה יוליך ומה יוציא ומה יביא זרעו של מפגר אם לא מפגרים עד דור שביעי עד עולם. (דל"ח) רבותי ומורי השופטים הגדולים של הטריבונאל. זה יהיה משפט המפגר בשכלו: (1.8); את מאור עיניו יאבד בגיל שבע-עשרה. בגיל שלושים ימות. בגיל עשרים- וחמש (כשימותו אמא ואבא שלו) הוא יעבור מייד לגהה. בגהה עם אחיו המפגרים (מזרעו הרע של קולונל היינץ שולץ) עד היום הזה. ואם ישאל השופט הגדול לממלכת הטריבון מה יבוא במקום מאור עיניו של המפגר בשכלו — אישוניו ילכנו יתעכרו האישונים יתמזגו בתוך הלבן וצבע אפרפר כצבע המוח יבוא במקום מאור העיניים. מייג'ר גרשון גרייף. כן אדוני השופט. הנח את אקדחך כאן. וגם את סמל המארשאל הפדראלי וגם את דרגות המייג'ר. לך לביתך. כן אדוני השופט. ואל טמא עוד בזרעך זרע מפגר את דמן של בנות הממלכה. כן אדוני השופט. נכתב היום ונחתם כחותם הממלכה. דוד בן-גוריון טריבון העם. אפריים סגן טריבון העם. שר-האוצר לוי אשכול ושר המסחר והתעשייה חיים גבתי ויו"ר הכנסת קדיש לוז וסגן יו"ר הכנסת מנחם בן-אליעזר (חרות). 1.9 וגרשון גרייף חלף ועבר את ביתה של ורדה, את הבית שלי ואת הבית של האדוק והמשותק והקיף את הבית מהחצר האחורית ונכנס דרך מבוא הפרדות. על יד האורווה עצר, הזדקף ופנה להסתכל דרך החלון וראה את אבא שלו עומד על יד הפרדות כדרך שהיה עומד תמיד ורק עיניו זרחו וזרחה גם הסיגריה שלו. (אם יהיה לו ככל זאת פרוטקציה אז לא יעבירו אותו לגהה אלא לשלוותה). אמא של גרשון עמדה על יד הדלת ושלחה אותו אל אבא שלו שכבר עמד באורווה הכן, אוחז ביד את יצול העגלה ועמד להתכונן בבנו המפגר: את הראש הגדול ואת העורף (כי העורף הוא אות המפגרים) ואת העיניים הגדולות שנעו לכאן ולכאן, ואת העכרוריות שהיתה בהן (1.8) עוד שנתיים (והוא מחעורר), גרשון גרייף אמר לו: אתה רוצה להרוג אותי בכלל? הוא דיבר בשקט, כאילו שלח אות במכשיר הקשר של המפציץ. והאב אמר לו: תישאר לישון פה עם הפרדות, ויצא וסגר אחריו את הדלת ונעל מהמיכחון והלך. 1.10 וצריך להבין שגרשון גרייף לא צעק ולא בכה בגלל העונש וזה מהסיבות הבאות: א. קודם-כול, לישון עם הפרדות באורווה זה מיבחן לאומץ-הלב (ואלה הם מיבחני אומץ-הלב בבית-הספר לטיסה קרבית: מיבחן נקודת הקיפאון של השעון; מיבחן הסוסים; מיבחן הכלב; מיבחן העכבראשים; ולזה צריך להוסיף את מיבחן הפרדות) ב. על דבר גניבת הכסף ממיסתור הכסף של אמא של גרשון גרייף צריך לשלם את מחיר העונש (כמאמרו של השופט הגדול: לך לביתך, וזה אומר, וזאת אומרת) עונש מאסר בית ג. הכל הפרדות יוצר חום ובכית קר ד. חוץ מזה שבלילה אפשר לצאת לדהרה על גב הפרידה פשוט פותחים את הבריש עם מקל או משהו ויוצאים כדהרה אל שדות הבור (רק צריך להתלבש חם, זאת אומרת מעיל טייסים ומגופות פרווה) אל מעבר לשדות הבור, מעבר לקו הפנסים אל בית- הקברות למכוניות מקום בו דוממים המפציצים האסטרטגיים של המושבה.